

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 10. marca 2020*

„Konanie – Určenie výšky trov konania – Nahraditeľné trovy konania“

V spojených veciach T-111/14 DEP až T-118/14 DEP,

Unitec Bio SA, so sídlom v Buenos Aires (Argentína), v zastúpení: J.-F. Bellis a R. Luff, advokáti,

žalobkyňa vo veci T-111/14,

Molinos Río de la Plata SA, so sídlom v Buenos Aires, v zastúpení: J.-F. Bellis a R. Luff, advokáti,

žalobkyňa vo veci T-112/14,

Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, so sídlom v Bahía Blanca (Argentína), v zastúpení: J.-F. Bellis a R. Luff, advokáti,

žalobkyňa vo veci T-113/14,

Vicentin SAIC, so sídlom v Avellaneda (Argentína), v zastúpení: J.-F. Bellis a R. Luff, advokáti,

žalobkyňa vo veci T-114/14,

Aceitera General Deheza SA, so sídlom v General Deheza (Argentína), v zastúpení: J.-F. Bellis a R. Luff, advokáti,

žalobkyňa vo veci T-115/14,

Bunge Argentina SA, so sídlom v Buenos Aires, v zastúpení: J.-F. Bellis a R. Luff, advokáti,

žalobkyňa vo veci T-116/14,

Cargill SACI, so sídlom v Buenos Aires, v zastúpení: J.-F. Bellis a R. Luff, advokáti,

žalobkyňa vo veci T-117/14,

LDC Argentina SA, so sídlom v Buenos Aires, v zastúpení: J.-F. Bellis a R. Luff, advokáti,

žalobkyňa vo veci T-118/14,

proti

* Jazyk konania: angličtina.

Rade Európskej únie, v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnená zástupkyňa,

žalovaná,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia

a

European Biodiesel Board (EBB), so sídlom v Bruseli (Belgicko),

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na určenie výšky trov konania v nadväznosti na štyri rozsudky z 15. septembra 2016, LDC Argentina/Rada (T-118/14, neuverejnený, EU:T:2016:502), z 15. septembra 2016, Cargill/Rada (T-117/14, neuverejnený, EU:T:2016:503), z 15. septembra 2016, Unitec Bio/Rada (T-111/14, EU:T:2016:505), a z 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata a i./Rada (T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, neuverejnený, EU:T:2016:509),

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory A. M. Collins, sudcovia Z. Csehi (spravodajca) a G. De Baere,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Skutkové okolnosti, konanie a návrhy účastníkov konania

- 1 Ôsmimi žalobami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 17. februára 2014 a zapísanými v uvedenom poradí pod číslami T-111/14, T-112/14, T-113/14, T-114/14, T-115/14, T-116/14, T-117/14 a T-118/14 žalobkyne, spoločnosti Unitec Bio SA, Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI a LDC Argentina SA, podali každá jednotlivo žaloby o zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1194/2013 z 19. novembra 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii (Ú. v. EÚ L 315, 2013, s. 2, ďalej len „napadnutý akt“), v rozsahu, v akom im ním bolo uložené antidumpingové clo.
- 2 Uzneseniami predsedu deviatej komory Všeobecného súdu zo 17. júla a z 22. septembra 2014 sa Európskej komisii a spoločnosti European Biodiesel Board (EBB) povolil vstup do konaní uvedených vyššie v bode 1 ako vedľajším účastníkom konania na podporu Rady Európskej únie.
- 3 Štyrmi rozsudkami z 15. septembra 2016, LDC Argentina/Rada (T-118/14, neuverejnený, EU:T:2016:502), z 15. septembra 2016, Cargill/Rada (T-117/14, neuverejnený, EU:T:2016:503), z 15. septembra 2016, Unitec Bio/Rada (T-111/14, EU:T:2016:505), a z 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata a i./Rada (T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, neuverejnený, EU:T:2016:509), Všeobecný súd vyhlásil napadnutý akt za neplatný v rozsahu, v akom sa týkal žalobkýň. V každej z vecí uložil Rade povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a tiež nahradiť trovy konania žalobkýň.

- 4 Rada sa štyrmi odvolaniami podanými 24. novembra 2016 a zapísanými pod číslami C-602/16 P a C-607/16 P až C-609/16 P domáhala na základe článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie zrušenia rozsudkov z 15. septembra 2016, LDC Argentina/Rada (T-118/14, neuverejnený, EU:T:2016:502), z 15. septembra 2016, Cargill/Rada (T-117/14, neuverejnený, EU:T:2016:503), z 15. septembra 2016, Unitec Bio/Rada (T-111/14, EU:T:2016:505), a z 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata a i./Rada (T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, neuverejnený, EU:T:2016:509).
- 5 Listom z 22. januára 2018 Rada v súlade s článkom 148 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora informovala Súdny dvor, že svoje odvolania berie späť.
- 6 Uznesením z 15. februára 2018, Rada/Unitec Bio a i. (C-602/16 P a C-607/16 P až C-609/16 P, neuverejnené, EU:C:2018:150), predseda Súdneho dvora vymazal spojené veci C-602/16 P a C-607/16 P až C-609/16 P z registra Súdneho dvora a uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili žalobkyne.
- 7 Listom z 27. apríla 2018 žalobkyne vyzvali Radu, aby nahradila celkovú sumu 391 249 eur z titulu ôsmich konaní na Všeobecnom súde uvedených v bode 1 vyššie na jednej strane a štyroch konaní na Súdnom dvore uvedených v bode 4 vyššie na strane druhej.
- 8 Listom z 25. júla 2018 Rada vyjadrila svoj nesúhlas s výškou trov konania, ktorých náhradu si žalobkyne nárokovali, a z titulu dotknutých konaní na Všeobecnom súde a na Súdnom dvore ponúkla náhradu celkovej sumy 45 300 eur. Tento návrh Rady zodpovedal 200 hodinám práce za hodinovú sadzbu 225 eur. Žalobkyne túto ponuku odmietli listom z 28. septembra 2018, avšak celkovú nárokovánú sumu znížili pre chybu vo výpočte na 388 887 eur.
- 9 Listom z 10. januára 2019 Rada tento nový návrh odmietla a z titulu dotknutých konaní na Všeobecnom súde a na Súdnom dvore navrhla nahradiť celkovú sumu 54 100 eur.
- 10 Listom z 18. marca 2019 žalobkyne opäť znížili sumu svojho návrhu z titulu dotknutých konaní na Všeobecnom súde a Súdnom dvore na 85 150 eur, pričom táto suma zodpovedala 265 hodinám práce za hodinovú sadzbu 320 eur a administratívne poplatku 350 eur. Listom z 29. marca 2019 Rada tento nový návrh odmietla a zotrvala na svojej ponuke nahradiť celkovú sumu 54 100 eur.
- 11 Keďže medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o výške nahraditeľných trov konania, žalobkyne podali podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 28. júna 2019 podľa článku 170 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu návrh na určenie výšky trov konania, ktorým poslednému uvedenému súdu navrhli, aby:
  - určil výšku nahraditeľných trov konania, ktoré je Rada povinná nahradiť, na 185 811,50 eura za konania zapísané pod číslami T-111/14, T-112/14 až T-116/14, T-117/14 a T-118/14,
  - určil výšku nahraditeľných trov konania, ktoré je Rada povinná nahradiť, na 1 539 eur za toto konanie o určení výšky trov konania,
  - uplatnil na túto sumu úroky z omeškania odo dňa doručenia uznesenia, ktoré prijme.
- 12 Rada vo svojich pripomienkach doručených do kancelárie Všeobecného súdu 25. júla 2019 poslednému uvedenému súdu navrhla, aby:
  - návrh žalobkyní odmietol,
  - určil celkovú výšku nahraditeľných trov konania na 43 150 eur.

- 13 Keďže sa zmenilo zloženie komôr Všeobecného súdu, podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku bol sudca spravodajca pridelený k tretej komore, ktorej bola z tohto dôvodu predmetná vec pridelená.

Právny stav

- 14 Článok 170 ods. 3 rokovacieho poriadku stanovuje, že v prípade námietok proti nahraditeľným trovám konania Všeobecný súd rozhodne uznesením, proti ktorému nemožno podať opravný prostriedok, a to po tom, ako účastníkovi konania, ktorého sa návrh týka, poskytol možnosť predložiť pripomienky.
- 15 Podľa článku 140 písm. b) rokovacieho poriadku sa za nahraditeľné trovy konania považujú nutné výdavky, ktoré vznikli účastníkom konania v súvislosti s konaním, najmä cestovné náklady a výdavky spojené s pobytom a odmena splnomocneného zástupcu, poradcu alebo advokáta. Z tohto ustanovenia vyplýva, že nahraditeľné trovy konania sú ohraničené na jednej strane trovami konania, ktoré vznikli v súvislosti s konaním na Všeobecnom súde, a na strane druhej strane trovami konania, ktoré boli nevyhnutné na tento účel (pozri uznesenie z 28. júna 2004, *Airtours/Komisia*, T-342/99 DEP, EU:T:2004:192, bod 13 a citovanú judikaturu).
- 16 Výška trov konania, ktoré sa majú nahradiť v predmetnom prípade, musí byť určená práve na základe týchto úvah.

O výške nahraditeľných odmien advokátov

- 17 Podľa ustálenej judikatury Všeobecný súd nie je oprávnený určovať odmeny, ktoré majú účastníci konania zaplatiť svojim vlastným advokátom, ale je oprávnený stanoviť sumu, do výšky ktorej môže byť ich náhrada získaná od účastníka konania povinného na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o návrhu na určenie výšky trov konania Všeobecný súd nemusí brať do úvahy vnútroštátnu tarifu, ktorá stanovuje odmeny advokátov, ani prípadnú dohodu uzatvorenú v tomto ohľade medzi dotknutým účastníkom konania a jeho splnomocnenými zástupcami alebo poradcami (pozri uznesenie z 28. júna 2004, *Airtours/Komisia*, T-342/99 DEP, EU:T:2004:192, bod 17 a citovanú judikaturu).
- 18 Ak neexistujú ustanovenia upravujúce tarify v práve Európskej únie, Všeobecný súd musí voľne posúdiť skutkové okolnosti veci, pričom zohľadní predmet a povahu sporu, jeho význam z hľadiska práva Únie, ako aj zložitosť veci, rozsah práce, aký si mohlo sporové konanie vyžadovať od zúčastnených splnomocnených zástupcov alebo poradcov a ekonomické záujmy, ktoré spor pre účastníkov konania predstavoval (pozri uznesenie z 28. júna 2004, *Airtours/Komisia*, T-342/99 DEP, EU:T:2004:192, bod 18 a citovanú judikaturu).
- 19 Pokiaľ ide v prvom rade o predmet, povahu a význam sporov z hľadiska práva Únie, ako aj o zložitosť veci, Všeobecný súd konštatuje, že čo sa týka veci samej, prejednávané veci sa týkali ôsmich žalôb o neplatnosť v oblasti antidumpingu, z ktorých všetky boli vyjadrené prostredníctvom troch rovnakých žalobných dôvodov. Ich prvý a druhý žalobný dôvod spochybňoval postup Rady v tom, že táto nezohľadnila náklady na hlavné suroviny uvedené v preskúmaných účtovných záznamoch vyvážajúcich výrobcov z dôvodu, že ceny uvedených surovín boli narušené rozdielnou vývoznou daňou, a nahradila ich referenčnou cenou. V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyne tvrdili, že takýto postup nebol v súlade s článkom 2 ods. 5 prvým a druhým pododsekom nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51, ďalej len „základné nariadenie“). V rámci druhého žalobného dôvodu tvrdili, že tento postup nebol v súlade s Dohodou o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189). Tretí žalobný dôvod sa zakladal na tvrdení, že Rada tým, že konštatovala, že existovala príčinná súvislosť medzi dovozom bionafty s pôvodom v Argentíne, ktorý bol predmetom prešetrovania, a ujmom spôsobenou výrobnému odvetviu Únie, porušila článok 3 ods. 7 základného nariadenia.

- 20 Treba poznamenať, ako to tvrdia žalobkyne, že prvý žalobný dôvod nastolil dôležitú otázku z hľadiska práva Únie, ktorá vykazovala určitú skutkovú a právnu zložitost' a vyžadovala si podrobnú analýzu. Tento žalobný dôvod sa týkal uplatnenia článku 2 ods. 5 základného nariadenia, ktorý v podstate stanovuje rôzne možnosti, na základe ktorých môžu inštitúcie zohľadniť náklady týkajúce sa najmä výroby a predaja výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania, na účely výpočtu normálnej hodnoty podobného výrobku v zmysle tohto nariadenia. V prejednávanej veci žalobkyne tvrdili, že Rada v podstate porušila článok 2 ods. 5 základného nariadenia, keď z výpočtu normálnej hodnoty podobného výrobku v zmysle základného nariadenia vylúčila ceny surovín uvedené v záznamoch žalobkýň. Žalobkyne Rade vytýkali najmä nesprávne uplatnenie rozsudku zo 7. februára 2013, Acron a Dorogobuzh/Rada (T-235/08, neuverejnený, EU:T:2013:65). Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod si vyžadoval dôkladnú analýzu, keďže v dôsledku ním nastolenej otázky Všeobecný súd rozhodoval najmä o dôkaznom bremene a o miere voľnej úvahy, ktorou inštitúcie Únie disponujú pri výpočte normálnej hodnoty podobného výrobku v zmysle základného nariadenia (pozri v tomto zmysle analogicky uznesenie z 19. decembra 2019, Unitec Bio a i./Rada, C-602/16 P-DEP, neuverejnené, EU:C:2019:1148, body 30 až 32).
- 21 Pokiaľ ide o ostatné žalobné dôvody, treba poznamenať, že tieto neboli obzvlášť zložité.
- 22 V druhom rade, pokiaľ ide o ekonomické záujmy, ktoré spor pre účastníkov konania predstavuje, treba pripomenúť, že napadnutý akt zaviedol konečné antidumpingové clo vo výške od 216,64 eura do 245,67 eura za čistú tonu vývozu žalobkýň. Ako tvrdí Rada, hoci žalobkyne mali na veciach ekonomický záujem, tento záujem nemožno považovať za neobvyklý alebo podstatne odlišný od záujmu, ktorý je základom každého prešetrovania ukladajúceho antidumpingové clá.
- 23 V treťom rade, pokiaľ ide o rozsah pracovnej záťaže, ktorú si spor vyžiadal, žalobkyne navrhujú stanoviť výšku nahraditeľných trov konania z titulu odmien advokátov týkajúcich sa ich ôsmich žalôb predložených Všeobecnému súdu na sumu 184 837,50 eura, ktorá podľa nich zodpovedá 543 hodinám práce štyroch advokátov a vázenej priemernej hodinovej sadzbe o čosi vyššej ako 340 eur.
- 24 Rada nesúhlasí s počtom advokátov, s počtom hodín a s uplatnenou hodinovou sadzbou. Tvrdí, že pre všetkých osem konaní na Všeobecnom súde postačovala práca jedného advokáta v maximálnom trvaní 170 hodín za hodinovú sadzbu 250 eur.
- 25 V prejednávanej veci treba konštatovať, že žalobkyne na podporu svojho návrhu uvádzajú podrobnosti o odpracovaných hodinách svojich advokátov („timesheets“), ktoré obsahujú podrobné informácie o druhu práce, o čase, ktorý jej bol venovaný, a o príslušných hodinových sadzbách. Z tohto dokumentu vyplýva, že štyria advokáti pracovali celkovo 540,75 hodín za cenu, ktorá je odhadnutá na celkovú sumu 184 837,50 eura.
- 26 Po prvé treba vylúčiť určité hodiny práce, ktoré nemôžu patriť do kategórie nahraditeľných trov konania v zmysle judikatúry citovanej v bode 15 vyššie z dôvodu, že sa nejavia ako nevyhnutné pre konania vo veci samej na Všeobecnom súde.
- 27 Hodiny práce zodpovedajúce času venovanému žalobe spoločnosti Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), ktorá nie je účastníkom tohto návrhu na určenie výšky trov konania a ktorej bola uložená povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania v rozsudku z 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata a i./Rada (T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, neuverejnený, EU:T:2016:509), teda nemôžu patriť do kategórie nahraditeľných trov konania. Z tohto návrhu musia byť vylúčené najmä hodiny práce venovanej odpovedi na námietky Rady týkajúce sa prípustnosti žaloby spoločnosti Carbio.
- 28 Ďalej musí byť odmietnutá náhrada trov konania vzťahujúcich sa na obdobia, počas ktorých Všeobecný súd neprijal nijaký procesný úkon, keďže takéto trovy nemôžu byť priamo spojené s úkonmi advokáta na Všeobecnom súde (uznesenie z 21. decembra 2010, Le Levant 015 a i./Komisia, T-34/02 DEP,

EU:T:2010:559, body 33 a 34). Náhrada trov konania vzťahujúcich sa na obdobie po ústnej časti konania, ak po pojednávaní nebol prijatý nijaký procesný úkon, musí byť takisto odmietnutá (uznesenie z 24. januára 2002, Groupe Originy/Komisia, T-38/95 DEP, EU:T:2002:13, bod 31).

- 29 V prejednávanej veci bolo vykázaných 2,5 hodiny práce za hodinovú sadzbu 300 eur ako zodpovedajúcich spiatočnej ceste z Luxemburgu (Luxembursko) po pojednávaní, ktoré sa konalo 28. októbra 2015 vo veciach samých, a práci nadväzujúcej na toto pojednávanie. V tejto súvislosti treba konštatovať, že ústna časť konania bola opätovne začatá 22. februára 2016. Opatreniami na zabezpečenie priebehu konania prijatými 22. februára 2016 a 23. marca 2016 Všeobecný súd položil žalobkyniam otázky. Vzhľadom na čas, ktorý uplynul medzi spiatočnou cestou z pojednávania 28. októbra 2015 a prijatím týchto opatrení na zabezpečenie priebehu konania, však dotknuté hodiny nadväzujúcej práce nebolo možné priradiť k odpovedi na uvedené opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, keďže tieto opatrenia vtedy ešte neboli Všeobecným súdom prijaté. Vyššie uvedené hodiny nadväzujúcej práce preto treba z kategórie nevyhnutných trov konania vylúčiť z dôvodu, že sa vzťahujú na obdobie, počas ktorého nebol prijatý žiadny procesný úkon, a teda podľa všetkého priamo nesúvisia s úkonmi advokátov na Všeobecnom súde.
- 30 Po druhé z judikatúry vyplýva, že ak advokáti účastníka konania tomuto účastníkovi už poskytli pomoc v postupoch alebo krokoch, ktoré príslušnému sporu predchádzali, tak ako v prejednávanej veci, treba zohľadniť skutočnosť, že títo advokáti poznajú okolnosti relevantné pre spor, čo môže uľahčiť ich prácu a skrátiť čas prípravy potrebný na sporové konanie (uznesenie z 21. decembra 2010, Le Levant 015 a i./Komisia, T-34/02 DEP, EU:T:2010:559, bod 43).
- 31 V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že niektoré otázky položené vo vyjadrení k žalobe predloženej Všeobecnému súdu neboli počas správneho konania riešené, a to najmä tie, ktoré sa týkali prípustnosti žalôb. Treba však poznamenať, že námietky týkajúce sa prípustnosti žalôb sa týkali len dvoch žalobkyní, ktoré sú účastníkmi tohto návrhu na určenie výšky trov konania, a to spoločnosti Cargill, žalobkyne vo veci T-117/14, a spoločnosti Unitec Bio, žalobkyne vo veci T-111/14, a že uvedené žalobkyne na ne odpovedali vo svojich replikách vo dvoch rovnakých a veľmi jednoduchých odsekoch.
- 32 Po tretie žalobkyne odôvodňujú vysoký počet hodín práce tým, že ich advokáti museli pracovať na ôsmich žalobách. Podľa žalobkyní, ktoré v tejto súvislosti odkazujú na bod 35 uznesenia z 13. mája 2019, Giant (China)/Rada (T-425/13 DEP, neuverejnené, EU:T:2019:340), sa pritom súd Únie domnieval, že 190 hodín na jednu žalobkyňu bolo primerané. Vo svetle tejto judikatúry teda 543 hodín práce týkajúcich sa ôsmich žalôb nemožno považovať za neprimerané. Okrem toho boli tu prejednávané veci zložitejšie ako konanie, v ktorom bol vydaný rozsudok z 26. novembra 2015, Giant (China)/Rada (T-425/13, neuverejnený, EU:T:2015:896). Žalobkyne dodávajú, že aj keď niektoré otázky boli v týchto ôsmich veciach podobné, iné procesné otázky ako napríklad dôvernosc, prípustnosť a spracovanie údajov si vyžadovali, aby boli v prípade každej žalobkyne riešené individuálne.
- 33 Všeobecný súd poznamenáva, že hoci situácia v prejednávanej veci, v ktorej je dotknutých osem žalôb, môže odôvodniť vyšší počet hodín práce než pri príprave a pokračovaní v jednom konaní na Všeobecnom súde, je potrebné zohľadniť právnu a skutkovú podobnosť medzi predmetnými vecami, ktorá mohla advokátom ušetriť prácu.
- 34 V prejednávanej veci treba zohľadniť skutočnosť, že všetky písomnosti ôsmich žalobkyní boli až na niekoľko rozdielov v podstate rovnaké a že žalobkyne na otázky položené Všeobecným súdom odpovedali jednotným spôsobom. Konkrétne, právne a skutkové otázky týkajúce sa uplatnenia článku 2 ods. 5 základného nariadenia boli nastolené v rovnakom znení, takže na ne bolo odpovedané takmer rovnakými dôvodmi v rozsudkoch z 15. septembra 2016, LDC Argentina/Rada (T-118/14, neuverejnený, EU:T:2016:502), z 15. septembra 2016, Cargill/Rada (T-117/14, neuverejnený, EU:T:2016:503), z 15. septembra 2016, Unitec Bio/Rada (T-111/14, EU:T:2016:505), a z 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata a i./Rada (T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, neuverejnený, EU:T:2016:509). Takáto podobnosť medzi týmito súvisiacimi vecami určite viedla k úspore z rozsahu

[pozri v tomto zmysle uznesenia z 27. apríla 2009, Mülhens/ÚHVT – Conceria Toska (TOSKA), T-263/03 DEP, neuverejnené, EU:T:2009:118, bod 17; z 27. apríla 2009, Mülhens/ÚHVT, T-28/04 DEP, neuverejnené, EU:T:2009:119, bod 17, a pozri takisto v tomto zmysle uznesenie z 12. mája 2016, Ningbo Yonghong Fasteners/Rada, T-150/09 DEP, neuverejnené, EU:T:2016:317, bod 28].

- 35 Okrem toho, hoci si otázky prípustnosti v štádiu vypracovania žaloby a repliky vyžadovali v prípade niektorých žalôb podrobnejšie riešenie, treba poznamenať, ako už bolo uvedené v bode 31 vyššie, že tieto otázky sa týkali len dvoch žalobkyní v tomto konaní o určení výšky trov konania, a v písomných podaniach uvedených žalobkyní boli riešené rovnako, takže Všeobecný súd na ne odpovedal rovnakými dôvodmi vo svojich rozsudkoch z 15. septembra 2016, Cargill/Rada (T-117/14, neuverejnený, EU:T:2016:503), a z 15. septembra 2016, Unitec Bio/Rada (T-111/14, EU:T:2016:505). Pokiaľ ide o žiadosti o dôverné zaobchádzanie v žalobách T-112/14 až T-116/14 a T-118/14, tieto boli takisto rovnaké.
- 36 Po štvrté treba pripomenúť, že je na súde Únie, aby zohľadnil najmä celkový počet hodín práce, ktoré sa môžu zdať objektívne nevyhnutné na účely konania na Všeobecnom súde, nezávisle od počtu advokátov, medzi ktorých boli poskytnuté služby prípadne rozdelené (uznesenie z 28. júna 2004, Airtours/Komisia, T-342/99 DEP, EU:T:2004:192, bod 30).
- 37 V prejednávanej veci Všeobecný súd so zreteľom najmä na význam sporov z hľadiska práva Únie a na ťažkosti spojené s jedným zo žalobných dôvodov, ktoré mu boli predložené, určuje celkový pracovný čas advokátov objektívne nevyhnutný na zastupovanie ôsmich žalobkyní vo veciach samých vo fáze súdneho konania na 408 hodín. Tento zahŕňa vypracovanie žalôb o neplatnosť, vypracovanie replík, veľmi krátke žiadosti o dôverné zaobchádzanie vo veciach T-112/14 až T-116/14 a T-118/14, a prípravu nedôverných verzií dokumentov uvedených konaní, odpovede na dve vyjadrenia Komisie a EBB ako vedľajších účastníkov konania, prípravu pojednávania a zastupovanie žalobkyní na pojednávaní, ako aj jednotné odpovede žalobkyní na otázky Všeobecného súdu položené po pojednávaní. Je potrebné spresniť, že z celkového pracovného času uvedeného vyššie musí byť príprave jednej veci slúžiacej ako základný vzor pre riešenie ďalších siedmich vecí priznaný vyšší počet hodín než ostatným siedmim veciam.
- 38 Pokiaľ ide o váženú priemernú hodinovú sadzbu uvedenú v návrhu, ktorá je o čosi vyššia ako 340 eur, Všeobecný súd konštatuje, že takáto hodinová sadzba sa môže uplatniť na hodiny venované príprave a vypracovaniu písomností, ako aj príprave na pojednávanie a zastupovaniu na ňom, pokiaľ ide o jednu vzorovú vec, ktorá slúži ako základ pre riešenie ďalších siedmich vecí. Všeobecný súd takisto konštatuje, že vzhľadom na jednoduchšiu povahu práce týkajúcej sa ďalších siedmich vecí, ktorá bola vykonaná na základe toho, čo už bolo pripravené pre vzorovú vec, sa má uplatniť hodinová sadzba 220 eur.
- 39 Za týchto okolností je spravodlivým posúdením odmietať, ktoré sú žalobkyniam nahraditeľné, stanovenie ich výšky na 110 160 eur.

O nahraditeľných výdavkoch

- 40 Žalobkyne požadujú 974 eur ako cestovné výdavky a výdavky spojené s pobytom v súvislosti s jediným pojednávaním, ktoré sa uskutočnilo vo veciach samých.
- 41 V prejednávanej veci treba konštatovať, že žalobkyne na podporu svojej žiadosti o náhradu cestovných výdavkov a výdavkov na hotel predložili dve hotelové faktúry v celkovej výške 728 eur, a dokument, ktorý objasňuje, že náklady na dopravu boli vypočítané na základe prepravy autom, a to 0,5 eura na km, teda celkovo 246 eur.

- 42 Pokiaľ ide o výdavky týkajúce sa účasti dvoch advokátov na pojednávaní, Rada zdôrazňuje, že objektívne nevyhnutné boli len tie, ktoré zodpovedajú jednému advokátovi, a navrhuje nahradiť sumu 350 eur.
- 43 V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatuje, že aj keď veci boli veľmi podobné, advokáti sa museli pripraviť na pojednávanie a zastupovať na ňom osem žalobkýň. Je teda dôvodné, aby sa výdavky vynaložené na dvoch právnych poradcov na účely ich účasti na pojednávaní považovali za nevyhnutné v zmysle článku 140 písm. b) rokovacieho poriadku.
- 44 Z toho vyplýva, že spravodlivým posúdením trov konania spojených s cestovaním a pobytom dvoch advokátov na účely zastupovania žalobkýň na pojednávaní 28. októbra 2015 sa ich výška určuje na 974 eur.

O výdavkoch na toto súdne konanie

- 45 Všeobecný súd pri určení výšky nahraditeľných trov konania zohľadňuje všetky okolnosti veci až do okamihu vynesenia uznesenia o určení výšky trov konania, vrátane nutných výdavkov vzťahujúcich sa na konanie o určení výšky trov konania (uznesenie z 23. marca 2012, Kerstens/Komisia, T-498/09 P-DEP, neuverejnené, EU:T:2012:147, bod 15).
- 46 Pokiaľ ide o sumu 1 539 eur požadovanú za vedenie tohto konania o určení výšky trov konania, treba uviesť, že táto sa nezdá neprimeraná, aj keď návrh na určení výšky trov konania má skôr štandardizovanú povahu.
- 47 Za týchto podmienok je opodstatnené určiť výšku trov konania žalobkýň súvisiacich s týmto konaním na 1 539 eur.

O návrhu na úroky z omeškania

- 48 Žalobkyne navrhujú, aby sa k sume nahraditeľných trov konania pripočítali úroky z omeškania.
- 49 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že konštatovanie prípadnej povinnosti zaplatiť úroky z omeškania a stanovenie uplatniteľnej sadzby patrí do právomoci Všeobecného súdu podľa článku 170 ods. 1 a 3 rokovacieho poriadku (pozri uznesenie z 19. júla 2017, Janukovyč/Rada, T-348/14 DEP, neuverejnené, EU:T:2017:549, bod 64 a citovanú judikáciu). Podľa ustálenej judikatúry je potrebné vyhovieť návrhu na zvýšenie dlžnej sumy v rámci konania o určení výšky trov konania o úroky z omeškania za obdobie odo dňa doručenia uznesenia o určení výšky trov konania do dňa skutočného vrátenia trov konania (pozri uznesenie z 19. júla 2017, Janukovyč/Rada, T-348/14 DEP, neuverejnené, EU:T:2017:549, bod 65 a citovanú judikáciu).
- 50 Pokiaľ ide o uplatniteľnú úrokovú sadzbu, Všeobecný súd považuje za potrebné zohľadniť článok 83 ods. 2 písm. b) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1). V dôsledku toho sa uplatniteľná sadzba vypočíta na základe sadzby uplatňovanej Európskou centrálnou bankou (ECB) na jej hlavné refinančné operácie podľa jej uverejnenia v sérii *C Úradného vestníka Európskej únie* a účinnosti k prvému dňu kalendárneho mesiaca splatnosti platby, ktorá sa zvýši o tri a pol percentuálneho bodu (pozri uznesenie z 19. júla 2017, Janukovyč/Rada, T-348/14 DEP, neuverejnené, EU:T:2017:549, bod 66 a citovanú judikáciu).

- 51 V dôsledku toho treba stanoviť, že na sumu nahraditeľných trov konania sa odo dňa doručenia tohto uznesenia budú vzťahovať úroky z omeškania v sadzbe vypočítanej na základe sadzby stanovenej ECB pre hlavné refinančné operácie platnej počas dotknutého obdobia a zvýšenej o tri a pol percentuálneho bodu.
- 52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že celková výška trov konania, ktoré má Rada žalobkyniam nahradiť, predstavuje 112 673 eur, zvýšených o úroky z omeškania odo dňa doručenia tohto uznesenia.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

nariadil:

- 1. Celková výška trov konania, ktoré má Rada Európskej únie nahradiť spoločnostiam Unitec Bio SA, Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI a LDC Argentina SA, sa určuje na sumu 112 673 eur.**
- 2. Na uvedenú sumu sa budú vzťahovať úroky z omeškania odo dňa doručenia tohto uznesenia až do dňa zaplatenia.**

V Luxemburgu 10. marca 2020

Tajomník
E. Coulon

Predseda
A. M. Collins